

סיפור סינדרלה

רשימת הדמויות

גב' פנטלון- מנהלת התיאטרון
קולומבינה- עובדת בתיאטרון-מלבישה, תופרת, מנקה וכו'
באגטינו- עובד טכני של התיאטרון
ארלקינה- שחקנית המשחקת את הפייה
הנסיך- מופיע בסצנת הפתיחה בלבד
האחות החורגת – מופיעה בסצנת הפתיחה בלבד
הברון מליאנו דה-לה סטיפה- מופיע בסצנה אחרונה בלבד

שיר הפתיחה.

קהל נכבד, תודה שבאתם
היום נציג כאן אגדה
על נסיכה, נסיך וקסם
ועל כוחה של אמונה.
הכול יכול לקרות הערב
הברווזון יהיה ברבור.
דיברתי די לכן קבלו את
כל הדמויות שבסיפור:
סינדרלה, סינדרלה, סינדרלה
אני האם החורגת
סינדרלה, שטפי את הרצפה
הערב נצא אל הנשף,
הנסיך מחפש נסיכה.
אני האחות החורגת
סינדרלה מהרי נא, אין לי זמן
הערב אלך אל הנשף

הנסיך יתאהב בי, כמובן.

(מעבר)

אני יפיופו, בן המלך, הכי נסיך בממלכה,

במי אבחר, איני יודע, מי תהיה לי לנסיכה?

עכשיו סוף סוף הזמן הגיע, כאן להציג פה לפניכם

את גיבורת ההצגה, כן, ו היא מוכרת לכולכם:

סינדרלה! סינדרלה! סינדרלה!

**סינדרלה לא מגיעה, שלושתם עומדים קפואים, השחקנים ממשיכים לדבר
במלודית השיר אבל הם בעצם לא מבינים מה קורה**

פנטלונה: תלך למצוא את סינדרלה,

הנסיך: אני הולך מיד לבדוק

האחות: מה נעשה כאן בינתיים?

פנטלונה: נמשיך לשיר את הפזמון!

סינדרלה! סינדרלה! סינדרלה!

נכנס הנסיך

נסיך: **בבהלה, מחוץ לשיר סינדרלה לא כאן!**

פנטלונה: **עדיין בשיר** מה זאת אומרת סינדרלה לא כאן?

אחות: די כבר פנטלונה הם הבינו שזה לא חלק מההצגה.

פנטלונה: **לקהל** בטוח? טוב. מה זאת אומרת סינדרלה לא כאן? **לסאונד**
מן תפסיק כבר עם המוזיקה אתה לא רואה שהפסקתי עם החיוך.
יש לנו משבר!! **לנסיך** מה זאת אומרת לא כאן? איך היא לא
כאן?!

הנסיך: לא כאן!

פנטלונה: אתה בטוח? האיפור שלה כאן?

הנסיך: לא כאן

פנטלונה: הקרמים שלה?

הנסיך: לא כאן

פנטלונה: הבושם שלה?

הנסיך: גם לא כאן! **נשבר ובוכה**

- פנטלונה: אז זה סופי, היא לא כאן!
- האחות: אם סינדרלה לא כאן אז אולי אני אוכל...
- פנטלונה: ששש..שקט. אל תפריעי לי! הברון מליאנו דה לה סטיפה אמור להגיע בכל רגע ואני חייבת לחשוב על פתרון!
- האחות: אז אולי אוכל לעזור ולהיות..
- פנטלונה: שששש...אמרתי אל תפריעי. חייבים לחשוב על פתרון. קדימה גב' פנטלונה לחשוב! לחשוב! **לאצו חשיבת פנטלונה בשרשרת, שמסתיים ב"מצאתי" של פנטלונה** אתה! אתה שחקן מדהים! אתה שחקן ווירטואוז! אני הרי ראיתי אותך משחק דמויות שונות ומגוונות בהרבה הצגות! אתה תשחק גם את הנסיך וגם את סינדרלה!
- האחות: אבל-
- פנטלונה: אל תתערבי! **מנסה לשכנע אותו** זו הזדמנות של פעם בחיים! אני מבטיחה לך- אתה תהיה כוכב! מה אתה אומר? נסינדרלה?
- הנסיך: נסינדרלה??? שאני אשחק גם את הנסיך וגם את סינדרלה? ואז בסוף מה? אני אחבק ואנשק את עצמי? כן? ככה? **מדגים חיבוק עצמי** די! נמאס לי מהתיאטרון העלוב הזה! בהתחלה, בכדי לחסוך בשחקנית החלטת לשחק את האימא החורגת
- פנטלונה: איזו ברירה הייתה לי? התיאטרון בהפסדים. הייתי חייבת לרדת בהוצאות
- הנסיך: לא רק זה, היום את מתכוונת לשחק גם את הפיה..
- פנטלונה: מה לעשות? ארלקינה נתקעה בפקקים. The show must go on..
- הנסיך: ועכשיו זה??? נדריסלכה??? נסדיכללה
- פנטלונה: נסינדרלה...
- הנסיך: די! אני למדתי 3 שנים בבי"ס גבוה למשחק ואני מצפה לקצת יותר מקצועיות. הגיעו מים עד נפש. שלום! ולא להתראות!!! **יוצא**
- פנטלונה: רגע, רגע, חכה! אתה לא יכול ללכת. אני מתחננת. בבקשה..**הוא לא חוזר** אתה עוד תחזור על ארבע כשתצטרך עבודה בחנוכה, אתה שומע?!
- אחות: אני יכולה לשחק את סינדרלה
- פנטלונה: את?...
- אחות: ואני יכולה לשחק גם את הנסיך אם את רוצה

- פנטלונה: מה את אומרת...
 אחות: כן אפילו יש לי שם לדמות החדשה: סינדרלסיך.
 פנטלונה: **מבט מיואש** סינדרלסיך? ...מתוקה שלי, את באמת שחקנית נהדרת ומוכשרת אבל איך אני אומר לך את זה...חביבתי, אין דבר כזה תפקידים קטנים...יש שחקנים קטנים החושבים שהם יכולים לשחק תפקידים גדולים!!!
 אחות: את באמת חושבת כך?
 פנטלונה: אני בטוחה בכך!
 אחות: כולם צדקו! זה באמת תיאטרון שהוא מתחת לרמתי! תודה רבה. אני פורשת מההצגה וגם מהתיאטרון הפח הזה!

יוצאת

- פנטלונה: לאן את הולכת?! בואי לפה! לא התכוונתי לפגוע...אה...קהל יקר היא סתם מדברת שטויות, תיאטרון פח... עוד מעט יגיע לכאן הברון מליאנו דה לה סטיפה, תורם נדיב התומך בתיאטרונים ותיאטרונות, הוא ייקח אותנו תחת חסותו, ואז אנחנו נראה לכולם מה זה תיאטרון פח! **נלחצת** אוי ווי, הברון מליאנו דה לה סטיפה בדרך לכאן ואין לנו הצגה!!!סלחו לי לרגע, אני צריכה את..**קוראת** באגטינו! קולומבינה! באגטינו!!! איפה צוות העובדים של התיאטרון הזה כשצריך אותם? באגטינו, יד ימיני בתיאטרון הזה וקולומבינה, יד ימינו השמאלית? קולומבינה?

תמונה 3

באגטינו נכנס

- באגטינו: קראת לי גבירתי?
 פנטלונה: באגטינו, לך תיכף ומיד **באגטינו מתכוון לצאת** רגע!! לך תיכף ומיד **באגטינו מתכוון לצאת** רגע!!! לך תיכף ומיד לחפש את קולומבינה.
 קולומבינה: **נכנסת לבמה מהצד השני ומפתיעה את שניהם** אני כאן!
 פנטלונה: **נבהלת ושואפת** קולומבינה, באגטינו. אני זקוקה לעזרתכם, אנחנו בעיצומו של משבר!
 קולומבינה: משבר?
 באגטינו: מה נשבר? אולי אני יכול לתקן.

- פנטלונה: אין מה לתקן! אנחנו בצרה צרורה על גבול הסופני!
 באגטינו+קולומבינה: מה??
- פנטלונה: אין סינדרלה, אין נסיך, אין אחות חורגת, ארלקינה הפייה תקועה
 בפקקים והברון מליאנו דה לה סטיפה יכול להגיע בכל רגע! אני
 לא מאמינה שזה קורה לי, בגילי... **שקית משאף** ...
- קולומבינה: אז מה נעשה?
 באגטינו: לאן כולם הלכו?
- פנטלונה: לכל הרוחות! מה זה משנה עכשיו לאן הם הלכו. החשוב הוא
 שאין לנו שחקנים
- קולומבינה: אם אין לנו שחקנים אין הצגה.
 באגטינו: ואם אין לנו הצגה והברון יגיע
- באגטינו+קולומבינה: זה הסוף של התיאטרון שלנו **מתייפחים**
- קולומבינה: מה נעשה בלי התיאטרון
 באגטינו: אני לא מאמין, איזה אסון..
- קולומבינה: זה הבית שלנו כבר שנים
 באגטינו: מאז שהיינו קטנים
- פנטלונה: הרגעו הרגעו, למה אתם כאלה היסטריים? אם הברון יגיע ואין
 הצגה זה בסך הכל הסוף של התיאטרון שלנו. זה הכל.
נלחצת אוי ווי... זה באמת יהיה הסוף של התיאטרון שלנו.. וזה לא
 עושה לי טוב לריאות **מתאוששת** ולכן אנחנו חייבים לחשוב
 ביחד על פתרון! **לאצו חשיבה**
- באגטינו: **בהתלהבות** יש לי, יש לי... נראה לי שצריך להגיד לכולם
 ללכת...
- קולומבינה+פנטלונה: מה???
- באגטינו: **לקהל** חברים וחברות, אנחנו מתנצלים אך בשל קשיים טכניים
 ההצגה היום לא תתקיים... אל תדאגו! אנחנו נחזיר לכולכם את
 הכסף!
- קולומבינה: באגטינו! מה אתה עושה? אתה יודע שאסור להגיד לידה מחזירים
 כסף
- באגטינו: אז לא מחזירים את הכסף?

- פנטלונה: לא מחזירים כסף! מי מחזיר בימינו כסף? אין כסף בחזרה!
מקסימום זיכוי עם תוקף של שנה... של שנה... הבנת אותי???
- קולומבינה: גב' פנטלונה.. **מצביעה לכיוון הקהל**
- פנטלונה: **מבחינה בנוכחות הקהל** גבירותי ורבותי... קהל נכבד...
- קולומבינה: גב' פנטלונה, יש לי רעיון...
- פנטלונה: זה לא מה שאתם חושבים... הכל מתוכנן! הכל חלק בלתי נפרד מההצגה..
- קולומבינה: יש לי רעיון שיכול לעזור..
- פנטלונה: קהל יקר, ברשותכם.. התייעצות קלה... **מתכנסים למעגל**.
קדימה, מה הרעיון? **מסתודדים**. את תשחקי את סינדרלה??
מסתודדים.
- באגטינו: אני אשחק את הנסיך? **מסתודדים**.
- קולומבינה: אחרת תצטרכי להחזיר את הכסף
- פנטלונה: לא!!! **מסתודדים**.
- באגטינו: הנסיך, מבין בשיפוצים? **מסתודדים**.
- פנטלונה: זה הסוף שלנו אם זה לא יצליח **מסתודדים**.
- קולומבינה: רק ככה נוכל להציל את התיאטרון האהוב שלנו! מסכימים?
- פנטלונה: **מהנהנת בלית ברירה** קדימה לכו להתארגן. **לקהל** גבירותי ורבותי, הבטחנו לכם הפתעות, מהפכים, רגעים שמחים וגם עצובים, אז יש לנו עוד הפתעה בשבילכם! קפיצה קלה בעלילה, תוספת גדולה ללא עלות והכל כלול במחיר הכרטיס- דוקו סינדרלה- גרסת הבמאי. הצצה לתהליך החזרות! **באגטינו וקולומבינה נכנסים עם אלמנטים של סינדרלה והנסיך, פנטלונה ברכתי הבמה כבימאית**
- פנטלונה: קבלו את הנסיך יפיופ הראשון ואת סינדרלה במפגש מרגש ראשון בארמון! אקשן! אמרתי אקשן!
- באגטינו: לבריאות!
- פנטלונה: קדימה, קולומבינה, מתחילים! את אמורה להתפעל מהארמון, תדמייני אותו. תתפעלי ממנו...
- קולומבינה: וואו, אני מתפעלת! זה מפליא כמה שאני מתפעלת. אני פועלת ומתפעלת. הפלא הנפלא הזה מפעיל אותי....

- פנטלונה: יופי! עכשיו עם הטקסט של ההצגה –"הו, כמה יפה כאן, איזו דלת מפוארת..אילו שטיחים יפים.....והפאנלים המוזהבים.." קדימה! תגידי!
- קולומבינה: הו, כמה יפה כאן, איזו דלת מפוארת, אילו שטיחים יפים..... ו והפאנלים המוזהבים.
- פנטלונה: יופי! **לבאגטינו** עכשיו תורך! תגידי משהו!
- באגטינו: אה, שלום לך, מה את אומרת על התפאורה-
- פנטלונה: ארמון!
- באגטינו: אה, ארמון, זה אני בניתי. במו ידי. חומרי הגלם היו יקרים אבל..
- פנטלונה: אתה נסיך, לא שיפוצניק!
- באגטינו: נעים מאוד, אני הנסיך
- פנטלונה: **לקולומבינה** נו, גב' סינדרלה, תעני לו-
- קולומבינה: נעים מאוד. אני גב' סינדרלה
- פנטלונה: לא את לא אמורה להגיד את השם שלך, מסתורין, זה כל הסיפור! תהיי מסתורית!
- קולומבינה: אה! אה, **במסתוריות** אני לא גב' סינדרלה, נעים מאוד, אני גב' מסתורית
- פנטלונה: לא!!! טוב לא משנה-קדימה, באגטינו, נו כבר תשאל אותה!
- באגטינו: אה...אבא שלך גנן?
- פנטלונה: טוב, בואו נפסיק עם זה! זה לא עובד וזה לא יעבוד! הוא אפילו לא יודע מה הוא צריך להגיד!
- קולומבינה: גב' פנטלונה עד מחר הוא ילמד את הטקסט שלו בע"פ. אני מבטיחה!
- פנטלונה: ומה זה יעזור מחר? הקהל כבר באולם והברון מליאנו דה לה סטיפה אמור להגיע בכל רגע!
- קולומבינה: אז...אה...נעשה את זה בלי טקסט! רק תנועה!
- פנטלונה: מה?
- קולומבינה: זה יהיה סינדרלה בסגנון של תיאטרון תנועה. זה מאוד מקובל היום.
- פנטלונה? תיאטרון תנועה? את בטוחה?

קולומבינה: כן!

פנטלונה: נו, טוב, ניסיון אחרון מה כבר יש לי להפסיד

קולומבינה: קדימה, לרקוד! פשוט תזמין אותי לרקוד! **לסאונד** מוזיקה! מוזיקה!

נכנס שיר הריקוד של הנסיך וסינדרלה במהלכו

קולומבינה: אתה מוכן?

באגטינו: לא. **קולומבינה דורכת לו על הרגל. זועק "כן!!!"** זאת אומרת
כן... אני רק לא ממש יודע...

קולומבינה: זה ממש קל. הנה. אתה שם את היד פה, ואני שמה את היד פה,
ואנחנו רוקדים.

**הם רוקדים לרגע וזה נראה חביב לשנייה. אחרי כמה שניות היא נתקלת בו,
נופלים. פנטלונה נכנסת.**

פנטלונה: טוב, טוב, הבנתי. זה לא עובד. את לא סינדרלה, ואתה בטח לא
הנסיך. וזהו. זה נגמר. אין הצגה ואין תיאטרון. תודיעו לברון שאין
למה להגיע ותתחילו לקפל **משאף**

קולומבינה: גברת פנטלונה אם תתני לנו עוד כמה דקות לעשות רגע חזרות
אני בטוחה ש-רק רגע, תראי, אנחנו ננקה את השמלה ואני אלמד
אותו את הצעדים. בוא באגטינו-

פנטלונה: אין צורך, באמת! גבירותי ורבותי, קהל נכבד, אנו מצטערים תם סיפור
ההצגה! וגם תם סיפור התיאטרון הקטן והאהוב שלי. אנחנו מאוד
מצטערים... כל הכסף יחזור אליכם... **מסתחררת** יחזור... יחזר... יחזר...
מתעלפת

קולומבינה: באגטינו! מה אתה עושה? אתה יודע שאסור להגיד לידה מחזירים
כסף

באגטינו: אני אמרתי שמחזירים את הכסף?

פנטלונה: **מתעוררת מעלפונה בפתאומיות** אנחנו לא מחזירים את הכסף!!
מקסימום זיכוי!

קולומבינה: אה...גברת פנטלונה **מצביעה אל הקהל**

פנטלונה: קהל נכבד, לא לדאוג. אני הולכת לבדוק מה ניתן לעשות. לצערי
עדיין לא מבטיחה כלום ואתם. תפרקו פה את הכל.

תמונה 4

באגטינו קם

קולומבינה: לאן?

באגטינו: שמעת את פנטלוונה, אין מה לעשות, צריך לפרק

קולומבינה קמה, לוקחת את המטאטא.

קולומבינה: אבל... לקהל כמה עצוב שהתיאטרון נסגר. הלוואי וגברת פנטלוונה הייתה מסכימה לתת לנו עוד הזדמנות. אני כל כך אוהבת את ההצגה הזאת. את הקסם הזה הקורה כל ערב כאן על הבמה. ילדים, איזו סצנה אתם הכי אוהבים בסיפור סינדרלה? הסצנה שאני הכי אוהבת היא הסצנה של סינדרלה בה היא רוקדת בחדרה עם המטאטא. ככה... מדגימה תמיד הייתי יושבת מאחורי הקלעים ומדמיינת כאילו אני רוקדת אתו,

קולומבינה מבצעת את הריקוד עם המטאטא. מגיעה עד לבאגטינו.

קולומבינה: אני דווקא חושבת שהיית נסיך מקסים.

באגטינו: באמת?

קולומבינה: באמת

באגטינו: באמת באמת?

קולומבינה: באמת באמת! היית מקסים.

באגטינו: קולומבינה, את מביכה אותי... את יודעת שמבחינתי את סינדרלה האמיתית

קולומבינה: באמת?

באגטינו: באמת באמת!

קולומבינה: אז נו!

באגטינו: נו מה?

קולומבינה: בוא נמשיך את ההצגה!

באגטינו: קולומבינה, את החברה הכי טובה שלי, אבל אני חושב-

קולומבינה: באגטינו, בזכותך באתי לעבוד כאן. אתה זוכר? באת למוסך שלי אבא שלי ואמרת לי בואי, יש עבודה בתיאטרון. ידעת שאני רוצה להיות שחקנית, עזבתי את המוסך ובאתי! בבקשה, בוא ננסה רק עוד קצת-

באגטינו: קולומבינה, אני באמת מצטער-

קולומבינה: תודה שהיה שם לרגע איזה רגע-

באגטינו: והרגע הזה עבר והוא לא יחזור

קולומבינה: אז בוא ננסה להחזיר אותו

באגטינו: זה היה כמו חלום קולומבינה. אבל חלום הוא רק חלום. זה לא במציאות. מה אני? מה את? אני מבין בכבלים, בברגים ומסמרים. את מבינה בחומרי ניקיון, מחטים וסמרטוטים.

קולומבינה: אתה באמת חושב ככה?

באגטינו: כן..

קולומבינה: אתה לא מבין כלום!

קולומבינה פונה לצאת בדמעות, באגטינו אחריה מנסה לפייסה.

כניסת ארלקינה

ארלקינה: באגטינו! קולומבינה! **לקהל** לאן הם רצים? רגע, ההצגה עוד לא התחילה? מה, חיכיתם רק לי? אבל גברת פנטלונה אמרה לי שאם לא אספיק להגיע היא תחליף אותי ותשחק גם את הפיה. אה, רגע. לא עשינו היכרות. נעים מאוד אני ארלקינה. אני משחקת את הפייה בהצגה הזאת רק שאני לא רואה שיש...

נכנסים בסערה קולומבינה ואחריה באגטינו

רגע, רגע רגע. מה זה? מה קורה כאן? מה אתם עושים על הבמה? קולומבינה? את בוכה?

קולומבינה עוצרת.

קולומבינה: לא! אני לא!

ארלקינה: מה קרה? למה אתם לבושים ככה? איפה כולם?

באגטינו: סינדרלה לא באה! ואז הנסיך הלך! ואז האחות הלכה! ואז אנחנו ניסינו לשחק את סינדרלה והנסיך וזה ממש ממש לא הלך, אז יש לנו חצי שעה לקפל, לסגור את התיאטרון וללכת הביתה!

קולומבינה: אני לא הולכת איתך לשום בית!

ארלקינה: רגע רגע רגע. אנחנו לא יכולים ללכת הביתה! זה לא הולך ככה! יש כאן קהל שהגיע לצפות בנו. קצת קשה- אז מוותרים והולכים?! אתה לא הולך! את לא הולכת! הם לא הולכים והולכת להיות כאן הצגה כהלכתה.

קולומבינה: באמת שכבר ניסינו. לא הצלחנו.

ארלקינה: אי הצלחה זו לא סיבה לכישלון. ובטח שלא סיבה מספיק טובה לבטל את ההצגה הרי כולם מכירים את המשפט - THE SHOW MUST GO HOME שזה אומר שההצגה חייבת ללכת הביתה. **שמה לב שעשתה פאדיחה טוב, לא משנה, הבנתם את המסר.**

באגטינו וקולומבינה: לא..

ארלקינה: אסור לתת לשום כישלון להכשיל אותנו. ובטח לא את ההצגה! מה זה תיאטרון? תיאטרון זו הממלכה המופלאה של הדמיון והדמיון הוא הכוח שדוחף את הכל קדימה, זה הדבר הכי חשוב בעולם שלנו. אתם יודעים מה היה קורה לעולם בלי דמיון? קולומבינה: לא! זאת אומרת.. לא יכולה אפילו לדמיין מה היה קורה בלי דמיון.

באגטינו: אולי לא היינו מבזבזים את הזמן בלנסות לעשות הצגה?

ארלקינה: חברות וחברים בלי דמיון לא היה קורה כאן כלום! לא אמנות! לא חדשנות! ואפילו לא ממציאות!

קולומבינה ובאגטינו: ממציאות?

ארלקינה: כן. ממציאות! זה כשממציאים דברים! לדוגמא - פעם, 2 אחים דמיינו שהם עפים בשמיים. הם שכבו על הגב בשדה ודמיינו. ודמיינו ודמיינו

באגטינו וקולומבינה: ו?!

ארלקינה: ואז הם המציאו את המטוס! בטוח שהם נכשלו בניסיון הראשון לעוף. וגם בשני. תחשבו מה היה קורה אם הם היו מפסיקים לנסות בגלל כל אלו שזלזלו בהם. מה היה קורה היום אם אז הם היו מוותרים על החלום הזה? מישהו פה היה בכלל חולם על סופ"ש הכל כלול באיסטנבול? להגיד "לא" ולוותר זה הכי קל. את זה כל אחד יכול לעשות. בואו נראה שאפשר אחרת. יש רצון? יש דמיון? יש יצירתיות? השמיים הם הגבול! **מוציאה אביזר כלשהו מארגז** בואו רגע! באגטינו, אתה רעב?

באגטינו: תמיד!

נאמבר פנטומימה שבמהלכו היא משתפת אותם והם עושים איתה פנטומימה אתם רואים? היה פה כדור/כריך/קיר אמיתי?

באגטינו: אה...לא..אבל דמיינתי שהיה טעים

ארלקינה: אתם רואים? אפשר לעשות הצגה! תנו לדמיון לעשות את שלו.

קולומבינה: אבל חסרים לנו שחקנים?

- ארלקינה: יש פה אחת, שתיים, שלושה שחקנים. יש במה, יש קהל. אני לא רואה מה הבעיה.
- באגטינו: צריך יותר משלושה שחקנים בשביל לספר את הסיפור הזה.
- ארלקינה: **מחפשת סביבה, מסתכלת על הנעליים שלה, מורידה אחת, משתמשת בה כבובה הנה- "היי, אני האחות החורגת של סינדרלה, פוויייי כמה אני שונאת אותה. סינדרלה! שטפת כבר את הרצפות?"**
- קולומבינה: זה בכלל לא נראה כמו שחקנית.
- ארלקינה: **בדמות הנעל עדיין "אה כן, ואת לא נראית כמו נסיכה! מקסימום תופרת מכוערת שמנקה ומברברת!**
- באגטינו: גבירתי אני מבקש, אל תדברי אליה ככה. זה מעליב.
- ארלקינה: **בדמות הנעל עדיין מה אתה מתערב? דיברתי אליך? אז שב בשקט ואל תתערב. לקולומבינה ממש מצחיק לחשוב שאת רוצה ללכת לנשף, וחושבת שהוא יבחר בך על פניי! "**
- קולומבינה: כן? לפחות אני יכולה ללבוש שמלה! את בכלל לא קיימת! את נעל!
- ארלקינה: אני נעל? את כפכף מחופף!
- קולומבינה: ואת מריחה כמו קרנף!
- ארלקינה: אה כן??
- קולומבינה: אה כן!
- ארלקינה: זה מה שאת חושבת?
- קולומבינה: זה מה שאני בטוחה, יא מעצבנת אחת!
- ארלקינה: אז אם אני לא קיימת למה את מתווכחת איתי?"
- קולומבינה ובאגטינו מבינים את הרעיון**
- ארלקינה: אתם מבינים? דמיון הוא כמו קסם. חייבים להאמין כדי שהוא יעבוד באמת. ! ואתה..
- באגטינו: גם מוכן. אני משחק את הנסיך יפיופ הראשון! **מתלהב**
- ארלקינה: מצוין! ובנוסף אתה תשחק גם האימא החורגת!
- באגטינו: אני? האימא החורגת???
- ארלקינה: אתה האמא החורגת!

- באגטינו: אבל האמא החורגת היא בת ואני בכלל בן
- ארלקינה: ומה הבעיה עם זה? אנחנו בתיאטרון זוכר? מפעילים את הדמיון והכל יכול לקרות
- באגטינו: כן, אבל איך אני אשחק בת? אני.. אני... אני אפילו לא מצליח לדמיין את זה..
- ארלקינה: תעצום עיניים
- באגטינו: מה?
- ארלקינה: תעצום את העיניים אמרתי. אנחנו נעשה דמיון מודרך
- באגטינו+קולומבינה: דמיון מוד.. מה???
- ארלקינה: דמיון מודרך. זה מאוד פופולארי היום. אני אדריך אותך לדמיון. סמוך עלי. עצום עיניים, אל תפחד. קולומבינה תחזיק לך את היד
- באגטינו עוצם עכשיו תדמיון שאתה גברת פנטלונה**
- באגטינו: גב' פנטלונה? באמת?
- ארלקינה: באמת!! ותדמיון שהיא כועסת
- באגטינו: את זה לא צריך לדמיון. היא כל הזמן כועסת..
- ארלקינה: כועסת ומחפשת אתכם בקול גדול. תחזור אחרי: "באגטינו? קולומבינה? היכן אתם בטלנים שכמותכם" קדימה תחזור אחרי
- באגטינו: **חוזר אחריה בקולו** באגטינו? קולומבינה? היכן הבטלנים האלה?"
- ארלקינה: אתה גב' פנטלונה. תנסה לחקות את הקול שלה **מחקה את פנטלונה**: "באגטינו? קולומבינה? היכן הבטלנים האלה?"
- באגטינו: **בקול גבוה** באגטינו? קולומבינה? היכן הבטלנים האלה?"
- ארלקינה: יופי! שוב!
- באגטינו: בקול גבוה באגטינו? קולומבינה? היכן הבטלנים האלה?"
- ארלקינה: יופי! יופי!! עכשיו רק תחליף את המילים ותאמר במקומן "סינדרלה? סינדרלה? היכן ביתי החורגת?"
- באגטינו: "סינדרלה? סינדרלה? היכן ביתי החורגת?"
- קולומבינה וארלקינה בהתלהבות. במהלך הקטע הבא ארלקינה מנחה את באגטינו לעיצוב הפיזי של דמות האמא ואט אט הוא הופך לדמות האם שהוא יבצע בסצנה הבאה**
- ארלקינה: יופי! אתה מעולה! פקח עיניים ותתחיל ללכת **מדריכה אותו לתנועה בחלל והוא ממלא אחר הוראותיה** תרגיש שאתה

קל..כן..הרגליים קלות יופי..קליל קליל...עכשיו הצעדים יותר
קטנים..קטנים וקלילים...יופי באגטינו

קולומבינה: באגטינו, אתה מעולה!

באגטינו: את באמת חוש..

ארלקינה: באגטינו!

באגטינו: אמממ **מחקה את הקול של פנטלונה** את באמת חושבת כך?

ארלקינה: יופי באגטינו. עכשיו, תן גם לידיים להיות קלות.. קלות וגליות..כן
ככה.. יופי..ותוסיף מעגלים של פרקי הידיים..מצויין. יופי, יופי!

תחזור אחרי: את לא הולכת לנשף! את נשארית כאן נעולה בחדר! ברור?
ברור?

באגטינו: **בקול וגוף פנטלונה** את לא הולכת לנשף! את נשארית כאן נעולה
בחדר! ברור? ברור?

ארלקינה: מצויין באגטינו! עוד פעם

באגטינו: **בקול וגוף פנטלונה** את לא הולכת לנשף! את נשארית כאן נעולה
בחדר! ברור? ברור?

קולומבינה וארלקינה בהתלהבות

ארלקינה: אתם רואים!? יש לנו אמא חורגת! לך להתכונן וגם את קולומבינה
לכי אל מאחורי...

באגטינו: **כאמא החורגת** היא לא הולכת לשום מקום. היא נשארית כאן!
ברור? ברור?

צוחקים

ארלקינה: באגטינו, תשמור את הכוח להצגה. אמרתי לכם, הולכת להיות כאן
הצגה כהלכתה! ברור?

קולומבינה+ באגטינו: ברור! ברור!

באגטינו וקולומבינה יוצאים נרגשים

ארלקינה: קהל נכבד! אתם עומדים לצפות בתיאטרון אמיתי, תיאטרון
שמפעיל את הדמיון, תיאטרון שהופך את הבלתי אפשרי לאפשרי!
גבירותיי ורבותיי - סיפור סינדרלה!

ארלקינה יוצאת

תמונה 5

נכנס באגטינו עם גלימה בצבע של האימא החורגת,

האימא: בוקר טוב בנות! בנות? בנות?
מופיעות דרך המסך 2 בובות העשויות מנעליים מופעלות בידי ארלקינה

נעל 1: בוקר טוב אימא

נעל 2: בוקר נפלא אימא

אימא: היכן אחותכן החורגת?

נעל 1: איפה היא באמת?

נעל 2: היכן סינדרלה?

אימא: סינדרלה?

נעל 1: סינדרלה, מה עם השמלה שלי?

אימא: סינדרלה, מה עם התסרוקת שלי?

נעל 2: סינדרלה, מה עם ארוחת הבוקר שלי?

אימא: סינדרלה! סינדרלה!

כנסת קולומבינה בשמלת "לכלוכית"

אימא: או, גבירתי, תודה שהצטרפת!

נעל 1: התסרוקת!

אימא: השמלה!

נעל 1: האיפור!

נעל 2: ארוחת הבוקר!

סינדרלה: כל הלילה תפרתי את השמלות, לא הספקתי להכין...

אימא: לא הספקת?

נעל 1: איזה תירוץ עלוב!

נעל 2: בושה וחרפה!

אימא: בנות! להירגע! היום הוא יום מיוחד. הערב ייערך הנשף. הערב הנסיך יבחר נסיכה!

נעל 1: הנסיך שלי..

נעל 2: שלך? אולי שלי!

נעל 1: איזה נסיך ירצה אותך, את הרי טיפשה כמו נעל?

נעל 2: למי את קוראת נעל יא כפכף?!

מתחילות להתגושש

- אימא: בנות! די לריב! סינדרלה תכין לנו מיד את ארוחת הבוקר ולאחר מכן נוכל להתחיל בהכנות לנשף. קדימה סינדרלה, היום קצר והמלאכה-
- סינדרלה: אממ...גברתי, אפשר לבקש משהו?
- נעל 1: לא!
- סינדרלה: אולי בכל זאת?
- נעל 2: לא!
- אימא: בנות זה לא יפה! כן, סינדרלה
- סינדרלה: אני יכולה ל...
- אימא: לא!!! נקרעות מצחוק ומתכוונות לצאת
- סינדרלה: קוראת אליהם רציתי לבקש...רציתי לדעת.. אם אפשר אולי...לבוא גם לנשף.
- פאזזה**
- אימא: את?? מה תעשי בנשף?
- נעל 1: היא תפנה את הכלים למטבח.
- נעל 2: היא תצחצח לכולם נעליים בכניסה.
- אימא: **צוחקת** די לא יפה. מה באמת תעשי בנשף סינדרלה? תשטפי את הרצפה? תמרקי פאנלים?
- סינדרלה: חשבתי פשוט, בגלל שכל הנשים בממלכה מוזמנות, שגם אני אמורה לבוא
- אימא: שמעתן בנות? היא חשבה!
- נעל 1: איזה יופי!
- נעל 2: היא חושבת! **צוחקות**
- אימא: אין לך מה לעשות בנשף!
- נעל 1: את לא יפה!
- אימא: את לא חכמה!
- נעל 2: ואת לא יודעת לרקוד!

אימא: את תעשי בושות לכל המשפחה... ולזה אני לא אסכים! שמעת?!
את תישארי פה ותנקי, חלילה שיראו אותך בסביבתנו. זה יהיה
כתם לכל החיים עלי ועל בנותיי המדהימות. כתם שלא יורד גם
עם אקונומיקה. אנחנו נלך להתכונן. **לסינדרלה** ואת, כתם, נשאר
פה! ברור? ברור? כתם, שאלתי אם ברור?

קולומבינה לא עונה. חוזר להיות באגטינו: קולומבינה..את אמורה לענות.

קולומבינה: באגטינו, ארלקינה? זה לא נעים לי ככה. למה אמרתם לי את זה?
אני? כתם? זה ממש לא יפה.

באגטינו: לא, קולומבינה, זה בכאילו, ברור שאת לא כתם. את קרן שמש.
פשוט ככה קראו לה בסיפור, זה לא באמת.

קולומבינה: לא חשבתי שזה יכול להיות כל כך קשה... זה מעליב להיות
סינדרלה... איזה מסכנה

ארלקינה: זה נכון אבל את לא אמורה להיעלב, הוא לא מדבר עלייך, הוא
מדבר על סינדרלה, וזה גם לא הוא שמדבר, זאת האימא
החורגת. את עכשיו מתעשתת, לא מוותרת ועונה שאת הולכת
בכל זאת.

קולומבינה נכנסת שוב לדמות העדינה ובאגטינו חוזר למרשעת

אימא: ברור???

סינדרלה: **בנשימה אחת ובקול רם** אני רוצה ללכת בכל זאת.

אימא: **סותמת את האוזניים מהצעקה** את לא הולכת נקודה. תסתכלי
על עצמך! חצופה!

נעל 1: את מכוערת כמו טרול

נעל 2: וטיפשה כמו נעל!

אימא: אנחנו יוצאות להתכונן ואת נשאר כאן. נעולה בחדר העלוב
שלך! את והעכברים!!!

יוצאות

סינדרלה: אני לא מכוערת ולא טיפשה! אני חכמה ואני יפה ויש לי לב טוב!
אני לא רוצה לנקות, לתפור ורק לחלום שאני נסיכה. אני רוצה
להיות נסיכה! מגיע לי סוף טוב! הלוואי שהייתי יכולה לצאת מכאן
ולהגיע לנשף.

"מוזיקת פיות". נכנסת ארלקינה בדמות הפייה. שרה את שיר הפייה, עם
שרביט הסרטים. בזמן השיר מסך נייד קטן על גלגלים נכנס
אל הבמה, נעצר ומסתיר את קולומבינה (דורון עם שמלת

**הנשף מאחוריו מניע אותו) קולומבינה מחליפה תלבושת
לשמלת נשף. המסך 'יוצא' עם התלבושת שהוחלפה וחושף את
סינדרלה**

ארלקינה: לפעמים צריך, מישהי שתביא
כוח קסם עם שרביט
כי החלומות, לפעמים נראים, לנו כל כך רחוקים
ופייה אחת, עם שרביט ביד, תפזר אבקת קסמים
תני לי את ידך, ויחדיו נלך, כי צריך להאמין
כי צריך להאמין

**באגטינו נכנס המום, מסמן לקהל גם כן למחוא כפיים. כולם מוחאים לה
כפיים, קולומבינה נרגשת**

באגטינו: וואוו!
קולומבינה: אני לא מאמינה!
באגטינו: את ממש סינדרלה!
ארלקינה: רגע, ההצגה עוד לא נגמרה- ממשיכים לסצנה של הנשף בה
אתם נפגשים לראשונה. קדימה למקומות!
ארלקינה: וכך סינדרלה רכובה על כרכרת הדלעת הגיעה אל הנשף בארמון
**סצנת מעבר לסצנת הנשף המציג את הדלעת הסוסים וכו' מוזיקת הנשף
נשמעת. ובאגטינו וקולומבינה מתחילים לרקוד.**

נסיר: ומי עלמתי? מעולם לא ראיתי אותה קודם...
סינדרלה: יסלח לי כבודו, אני לא רגילה למעמדים כאלה-
נסיר: האם תואיל לרקוד עמי?
סינדרלה: בוודאי!

הנסיך מציע ידו לסינדרלה, והם רוקדים, מביטים זה לזו בעיניים.

נסיר: ומה שמה, אם זו לא חוצפה מצדי לשאול?
נשמע צלצול שעון- גונג-גונג- שניים עשר כאלה. סינדרלה נזעקת ונבהלת
נסיר: מה קרה? עלמתי- היי-

נכנסת גברת פנטלונה

פנטלונה: קולומבינה?
באגטינו: סינדרלה!

פנטלונה: סינדרלה??

קולומבינה: סינדרלה!

פנטלונה: סינדרלה?!

באגטינו: באגטינו! נעים מאוד

פנטלונה: מה אתם עושים?? למה אתם לבושים ככה? אמרתי לכם לפרק הכל, צמד בטלנים!

באגטינו: אבל גברת פנטלונה, אנחנו מצליחים לעשות את הצגה..

פנטלונה: לא רוצה לשמוע אותך! אמרתי לכם לקפל- התיאטרון נסגר!

קולומבינה: אבל גב'..

פנטלונה: שום אבל! הצלחתי למכור את התפאורה וחלק מהתלבושות-זה יצמצם הפסדים. קדימה- אתה- תוריד את התלבושת ותחזור מיד לאחורי הקלעים ולסרבול העבודה שלך! שם מקומך.

באגטינו יוצא

קולומבינה: גברת פנטלונה, את לא היית כאן מקודם אבל אנחנו באמת הצלחנו לקיים את ההצגה.

פנטלונה: מה את אומרת? איך בדיוק שניכם, צמד חמד לא יוצלחים, הצגתם את ההצגה לבד? עשיתם קסמים?

קולומבינה: ארלקינה עזרה לנו. וגם בזכות הרצון והדמיון...

פנטלונה: הו, ארלקינה..הגברת הנכבדה נחלצה סופסוף מהפקקים. תמסרי לה שאין לה לאן לחזור. ושאני צריכה את השמלה שלה. עם הכנפיים. הצלחתי למכור אותה לאיזה מחזמר בשם 'פיטר שן' או פיטר חן או...לא משנה. ואת- הורידו את הנעליים והשמלה הזאת תיכף ומיד כדי שלא יתלכלכו. גם אותן מכרתי. קדימה. קדימה.

קולומבינה: אבל גברת פנטלונה בבקשה. אני מתחננת תני לנו צ'אנס.

פנטלונה: תגידי את החלקת על השכל? את חושבת שהחבר הלא יוצלח שלך יכול לגלם את הנסיך?? את באמת מצפה שמנקה ותופרת, בת של מוסכניק, תהיה שחקנית ראשית ועוד בסינדרלה?

קולומבינה: גברת פנטלונה! אני יודעת טוב מאוד מי אני ומה אני ואני לא מתביישת בזה! אפילו גאה! אם אני ארצה להיות נסיכה אני אהיה נסיכה גם אם אבא שלי מוסכניק ואין לי נעלי זכוכית! **משליכה** **אותן** וגם אם את חושבת אחרת אני אתגבר על זה ואצליח בזכות הרצון. וגם הדמיון! **יוצאת**

פנטלונה: מישהי כנראה שכחה את המקום שלה..הנעליים עלו לה לראש.
חצופה..

תמונה 6

נכנס הברון, מכובד, מבוגר, סמכותי.

הברון: ערב טוב גבירתי

פנטלונה: הו, אדון נכבד, אנשאנטה לך. ומי כבודו?

הברון: אני איש מהקהל.

פנטלונה: ומה איש מהקהל עושה על הבמה, אם יותר לי לשאול? אין צורך
לנדנד, הרי אמרתי שאני אבדוק איך אפשר להחזז.. להחזז..

הברון: גבירתי, אמנם בשל הפקקים הגעתי באיחור קל אך אני צופה
בסבלנות ובעניין רב בהצגה, ורציתי לשאול למה התפרצת לבמה
וקטעת את ההצגה?

פנטלונה: סליחה?

הברון: בדיוק ברגע המותח שבו...

פנטלונה: אני לא יודעת על איזה רגע אתה מדבר. כל מה שראית לא היה
מתוכנן. פשוט השחקנית הראשית לא הגיעה ואז הנסיך
עזב...טוב לא משנה לא אלאה את כבודו. מה שמשנה זה
שהתיאטרון נסגר ולכן אדוני אני מבקשת מכבודו לרדת מהבמה.
האמן לי שאני עושה הכל כדי להחזז..להחזז..

נכנסת קולומבינה עם חלק מהתלבושות

קולומבינה: הנה השמלה. ארזתי את גם את שאר הדברים. תודה ולהתראות.

הברון: הנה סינדרלה!

פנטלונה: סינדרלה?

הברון: סינדרלה!

פנטלונה: קולומבינה!

הברון: קולומבינה?

קולומבינה: קולומבינה, נעים מאוד.

הברון: נעים מאוד. קולומבינה. הברון מליאנו דה לה סטיפה

פנטלונה+ קולומבינה: הברון מליאנו דה לה סטיפה!?

- הברון: נעים מאוד. ועכשיו אחרי שעשינו היכרות קצרה, אפשר בבקשה, להבין למה באמת הפסקת את ההצגה בעיצומה? **פנטלונה בפריז של קידה מההלם** גבירתי?
- פנטלונה: אה, זה אתה עם ה.. אמממ... אדוני הברון, באמת, אני כל כך מתנצלת-
- הברון: אין על מה גברת פנטלונה
- פנטלונה: אדוני, בבקשה, אל תשפוט את התיאטרון הקטן והמסכן שלנו ע"פ מה שראית כאן היום. פשוט קרתה תקלה חד פעמית, השחקנית הראשית לא הגיעה וקולומבינה שהיא רק מנקה ותופרת התלבושות...
- הברון: התגלתה כסינדרלה מופלאה ושחקנית בחסד-
- פנטלונה: מי?
- הברון: קולומבינה ששיחקה את סינדרלה-
- פנטלונה: אה.. ברור, ברור. קולומבינה באמת שחקנית מופלאה! תראה אותה. פשוט תביט בה. כשרון מתפרץ! עוד בראיון הקבלה שלה לתיאטרון הבחנתי בכישרון הזה. אני שמחה מאוד שגם אתה הבחנת בזה. זה פשוט מתבקש מאליו שהיא תשחק את סינדרלה.
- קולומבינה: את באמת מתכוונת למה שאת אומרת?
- הברון: היא באמת באמת מתכוונת. **אוסף את הנעליים שהיו זרוקות על הרצפה ומנעיל את קולומבינה בראשונה** נכון גב' פנטלונה? זה הרי חשוב מאוד להצלחת התיאטרון. **מושיט את הנעל השנייה לפנטלונה**
- פנטלונה: כמובן שאני מתכוונת לזה! **מנעילה את קולומבינה בנעל השנייה** הצלחת התיאטרון האהוב שלנו היא מעל לכל!
- הברון: יפה. קולומבינה יקרה, בזכותך התיאטרון הזה מקבל היום את חסותי ותמיכתי באופן רשמי. ממחר את משחקת את סינדרלה בכל ההצגות. והחבר שלך, באגטינו שמו? הוא כמובן הנסיך. חמודים מאוד אתם עם החם חם חם שלכם...
- קולומבינה: **בהלם** אני? סינדרלה?
- הברון: את ולא אחרת. ובכן גב' פנטלונה אשלח לך תמיכה ראשונית כבר מחר בבוקר..

פנטלונה: הו, ... תמיכה... אני לא מאמינה.. תודה רבה לך אדוני, באמת רוב תודות – **מנשקת את זרועו**

הברון: אין צורך גבירתי באמת. בהצלחה לנו. גבירותי **קד** תודה ולהתראות.

קולומבינה: בהלם רגע, גב' פנטלונה, מה הוא אמר?

פנטלונה: שהוא ישלח תמיכה ראשונית כבר מחר! אללי! ניצלנו! ניצלנו!

קולומבינה: אבל מה הוא אמר לפני כן?

פנטלונה: שממחר את משחקת את סינדרלה בכל ההצגות

קולומבינה: באמת??? אני לא מרגישה טוב... אני רואה סחרחורת...

קולומבינה מתעלפת מהתרגשות.

פנטלונה: קולומבינה! קולומבינה! תתעוררי! את צריכה לשמור על עצמך

עכשיו. בלעדייך אין תמיכה ואין תיאטרון **לאצו הנשמה** הצילו!

עזרה! באגטינו? באגטינו? קולומבינה בבקשה, חזרי אלינו!

באגטינו איפה אתה לכל הרוחות??? **עוזבת את קולומבינה**

ויוצאת לחפשו, באגטינו נכנס במרוצה מצד שני

באגטינו: אני כאן גב' פנטלונה. גב' פנטלונה?... **מבחין בקולומבינה**
קולומבינה? קולומבינה! קולומבינה! התעוררי! בבקשה! **מצליח**
להעירה מעלפונה

קולומבינה: באגטינו!

באגטינו: קולומבינה!

קולומבינה: באגטינו, ניצלנו!

באגטינו: מה????

פנטלונה: אנחנו ממשיכים! הברון מליאנו דה לה סטיפה לקח את התיאטרון שלנו תחת חסותו

באגטינו: יש! מה זה אומר?

קולומבינה: התיאטרון שלנו לא נסגר. אנחנו נהיה להקת התיאטרון של הברון!

באגטינו: באמת? זה מה שהוא אמר?

קולומבינה: כן! והוא גם אמר שמעכשיו אנחנו השחקנים של ההצגה הזאת.

באגטינו: אנחנו השחקנים???

קולומבינה: כן! אני סינדרלה, ואתה.. אתה הנסיך שלי!
באגטינו: **מובך** קולומבינה..
קולומבינה: באגטינו...
באגטינו: קולומבינה... **לאצו נאהבים**
פנטלונה: **חוצצת ביניהם** פנטלונה! רבותי! הגיע הזמן לחגוג ולשמוח יש לנו סינדרלה, יש נסיך ויש לנו תיאטרון שמצית את הדמיון! די ג'יי קדימה- שיר סיום!

קהל נכבד, עכשיו הגיעה

ההצגה לסיומה

תודה לכם תודה לצוות

השחקנים על הבמה

ובחיים תמיד יש קסם

גם אם אין לנו שרביט

תדמיינו ותזכרו ש-

פשוט צריך להאמין

סינדרלה, סינדרלה, סינדרלה

סינדרלה, סינדרלה, סינדרלה